

T-BAG

Hypertext

S Z Ű T S Z O L T Á N

– És te melyiket preferárod – kérdezte Árpi és közben kapargatta az arcát. Attila megnyomott egy-két billentyűt, rákattintott a Netscape-re, kiválasztotta a saját profilját, majd a program lassan betöltődött a memóriába. – A Microsoft világalomra tör, Bill Gates lesz majd a világ ura, már így is ő a leggazdagabb ember a földön – folytatta Árpi –, ez elég egyértelmű, megszegi a trösztörvényt, minden más céget felzabál, senki sem tud majd ellenállni neki, majd csak a Linux, ha a BSA rendesen elkezd ellenőrizni a cégeket, majd mindenki áttér a Linuxra, akkor majd beszopják, a kurva anyjukat.

– Ja, igen – mondta Attila –, nekem mind a kettő megvan a gépemen, az Explorer 4-es is, de szívesebben használom, preferálok (helyesbített, köhentve) a Netscapet. Töltött egy pohár vizet a Spatenes poharába, jó vastagon volt a karimáján ételmaradék az éjszakai kajálástól. A poharat tegnap lopta a Picassóból, a fekete kabátja belső zsebébe tette, és az Akácos utat énekelve jött végig a körúton, vett egy kiló mandarint valahol a Művész környékén egy nonstop zöldségesnél, s mást sem csinált, csak a magokat köpkögte egész úton, nagyon oda kellett figyelnie, nehogy egyet is lenyeljen, mert ettől begyullad a vakbele, legalábbis így mondták neki. Jó lett volna elmenni a Zöldség-Gyümölcsbe is, mondta barátjának, ott mindig jó nők vannak, szépek és értelmesek is, de nem kéretik magukat, s röhögött, milyen nehéz volt elmagyaráznia otthon, hogy a ZGY egy klub, nem zöldséges, nem arabok tartják, hanem magyarok, de hogy árulnak-e ott zöldséget, ja, füvet, mondta,

azt árulnak, abban van a vitamin. Nekifutott, és nagyot köpött a hirdetőoszlopon kilavágott Cosmopolitenes reklámra, pont a nő arcát találta el. Teljesen jó, mondta. Száját kabátujjába törölte, és elgyalogolt, hogy megvárja az éjszakait a Blahán, nagy tömeg volt ott, bámulta a világító reklámokat az épületek tetején, a jó kis hupikék hotelokat, ahogy mennek ki-be a kurvák egész éjszaka, szállnak ki a Suzuki Swiftekből, amit megkerestek, kis bundákban és kopogós cipőben mennek végig az aulákban. Eldobják a jó hosszú amerikai cigiket, melyeket csak félig szívtak el, s odamennek a hajléktalanok, meg a hippik, felveszik a jó rúzsos csikkeket, azt mondják, jó kurva szívta – mesélte Attila a barátjának. Azt szerette volna megtudni, milyen busz jár ott az éjszakai hatoson kívül, mert egy csomó ember vár a Rákóczi úton is, 78 É talán? Odament, nézegette a táblát, 10 percenként jár, épp akkor jött a busz, úgyhogy megint nem tudta meg, melyik busz jár éjszaka a Keletitől a Ferenciekig.

Nagyon fáj a feje, Áрпи pedig csak beszélt, Istenről meg a kegyelemről, hogy végtelen az Ő irgalma, a halálbüntetésről, hogy nincs jogunk senkinek sem elvenni az életét, de mi lenne, ha a bűnösnek csak a kezét vágnánk le, persze érzéstelenítve, rendes orvosok végeznék, vagy kivennék valamelyik szervét, utána még élhet, mert még így is megtérhet, és megbánhatja bűneit, jobb neked fél kézzel – kezdte, de Attila nem hallott semmit sem a vízcsobogástól. Ja, mondta, ja, és egy Aszpirin+C-t tett a pohárba, az lassan felpeszgett, Attila pedig már itta is, még el sem olvadt az egész, az ajka fehér lett tőle. Ezentúl csak jó, tiszta anyagot szívok, és nem iszom több sört, mondta. Hányszor fogadta már meg ezt, úgy, mint a hívek, hogy ezentúl nem vétkezik, megújította újra meg újra a fogadalmát. Nála ez a fogadalom arra vonatkozott, hogy nem iszik több sört, mert attól másnap reggel rossz a közérzete, fáj a feje, majd szétrobban, émelyeg a gyomra, nehezen tud felkelni, nincs kedve semmit sem enni, csak egy kis 100%-os narancslevet, Hohes C-t gyümölcsdarábokkal, nem a narancssárga, hanem a piros csomagolásban. Mégiscsak el kellett volna tegnap menni a Skálába, de lusta voltam – mondta Árpinak –, ott lehet mindenféle narancslevet kapni, s jó egy olyan bolton végigsétálni, ahol ilyen nagy a választék. Csak nem kellett volna kirúgni azt a nőt a múlt héten – folytatta. Jól lehetett vele vásárolni, csak úgy dobált bele mindent a kocsiba, és röhögött. Mindig tudtam, este milyen nagy szex lesz majd, mosolyogtam is rá, s ő is tudta, mi lesz este, ezért

visszamosolygott. Nem veszekedtünk, mert annyira nem érdekelt, mit csinál. Áрпи a körmét rágja. – Te tudad, hogy a fehér Life Styles óvszereket belülről olyan vegyszerrel kenik be, ami elzsbibasztja az ember nyelvét, kérdezte, mert látta, hogy Áрпи nem figyel rá. Te figyelsz rám? – kérdezte. Igen, mondta Áрпи, ott tartottál, hogy az óvszer megbénít. Ja, mondta Attila, az ember nyelvét bénítja meg, nem mását, nem engem bénít le. Na, szóval együtt kellett volna maradni ezzel a nővel, mert alapjában véve nem is volt olyan rossz vele, csak nem tetszett a teste, nem kívántam. A gyakorlatban nem jött össze, gondolataimban pedig kívántam mindenfélét vele, de amikor megláttam, hogy levetkőzik, és rám ül, összement, és nem volt már kedvem hozzá. Ezzel nem akartam megbántani, megpróbáltam nem kimutatni, de ő is látta, azt mondtam, fáradt vagyok, nehéz napom volt, mégis megpróbáltam más nőkre gondolni közben, egy-két jó szexképre, de így sem ment, mind kisebb és kisebb lett. Akkor hanyatt vágódtam, ő pedig lerántotta az óvszert. Ekkor zsbbadt el a nyelve, de sikerült végrehajtania, amit kitervezett, pedig már én sem reménykedtem, nem tudott beszélni sem rendesen egy ideig, egy kicsit azért megijedtem, sajnáltam is, de nem ment az egész. Ezek után otthagyt, egyedül meg nem igazán van kedvem boltba menni, unalmas várni a buszmegállóban, így hát semmi a narancsléből – mondta.

Nem kellett volna innom, mondta. Ha csak füvet szívok, kevés jó dohányt keverek közé, s így még nem is köhögök, csak jól érzem magam, vigyorgok, sok hideg kólát iszom jéggel a Burger Kingben, meg shaket, utána eldobom a poharat, a jég pedig szétgurul. A Jókai téren szokta elszívni az anyagot, egy kicsit üldögél, majd elindul, amikor már nem szédül. A tegnapi este teljesen jó volt, két nővel beszélgetett lent a Picassóban, jó zenék mentek, valami acid jazz, utána Laibach, Jamiroqui. A csajok akkor jöttek be, amikor Attiláék még józanok voltak, és fönt ültek, az ablak mellett, s éppen értetlenkedtek, miért adnak csak 4 dl sört ilyen sok pénzért. Meg is kérdezték a pincért, az pedig megmagyarázta, így adják a jobb helyeken, csak a parasztok isznak fél litert egyszerre. Ja, mondta Attila. Egész este csak ocsmány nők közelítettek, ja, ja igen, leülhettek, persze, mondta nekik mindig Attila, de oda sem figyelt. A nők leültek az asztalukhoz, mert szombatonként alig volt már hely úgy éjjél körül, és elkezdtek beszélgetni. Most olvastam a *Pacsirtát*, mondta az egyik nő, egy kicsit nyomasztó, de jó. Nagydarab nő volt, hosszú barna

hajú és szemüveges. Valami fülledt erotika áradt belőle, mesélte később Attila Árpának. Ja, olvastam, válaszolta Attila a nőnek. Neked tetszett? Te szereted Kosztolányit? Ja. Hát szóval, szeretem. Egy ideig csend volt, a lányok egymással beszéltek valamiről, Attila pedig kinézett az ablakon. Jó ez a zene, mondta a lány, Dizzy Gillespie, csak egy kicsit hangos, és nem lehet beszélgetni. Te szereted a jazzt, Miles Davis, Chat Baker, jók, nem? Ja, Gimlesky, jók, mondta Attila, Kosztolányi meg Gimlesky. Szeretem őket, ők a kedvenceim, már sokat olvastam tőlük.

Otthagyták a nőket, és lementek a pincébe, amikor megjött a két nő, akiket még tűrhetőnek találtak. Tiéd a csúnyább, az neked való, úgymint igénytelen vagy, súgta Attila a barátjának, míg letámolyogtak a lépcsőkön. Alig lehetett hallani, mit mondanak, Attila csak itta a söroket egymás után, a végén csak pohárral vették, nem korsóval, mert a lányoknak is adtak belőle, körbement a pohár, majd gyorsan kiürült, még mielőtt langyos lett volna a sör. Mosolyogva indult el a pult felé, összekaparta az aprót, ja, ja sört, mondta a pultosnak, két pohárral. És ti melyik iskolába jártok, kérdezte Attila a lányoktól, amikor visszatért. Az egyik félig kopasz volt, az arca teljesen jellegtelen, alig 15 éves lehetett, a másik teljesen kopasz volt, kis kerek fekete bőrsapkát viselt, és bőrnadrágot, bőrdzsekit. Száját vastagon kifestette piros rúzzsal, szemét kihúzta feketével. Attila a kérdéseket csak neki tette fel, a másikat rendesen meg sem nézte. A Pesti tanodába járunk, válaszolta Otília. Nincs is olyan iskola, mondta Attila, de olyan halkan, hogy nem lehetett hallani, ki sem mondta rendesen végig, néha megvárta a választ, néha nem, csak úgy elfordította a fejét, és nézte a dj-t, aki a rácsok mögött keverte a zenét. És mit csináltok ott? Vizsgálunk. Miből vizsgáztok, kérdezte, mindenből vizsgálunk, válaszolta az, mindenből, ismételte meg Attila. Ittak még néhány sört, Attila fizette őket, majd háromkor a lányok elmentek, közben már többször is eltűntek, majd visszajöttek, néha nézték Attiláék, hová mennek, a börgatyás seggét általában, de néha nem is figyelték őket, és most végleg elmentek, nem is köszöntek el. Kellett volna szólni, mondta a barátja, menjünk föl a lakására, aztán megtörténhetett volna a dolog. Ja, nevetett Attila. A kidobók szóltak, hogy záróra, Attila néhány poharat gyorsan bepakolt a kabátjába, nem figyelte, látja-e valaki, de azt észrevette, hogy Otília otthagya a fekete sálját, aminek olyan jellegzetes illata volt. Amikor az este közelebb hajolt hozzá, érezte ezt az illatot, megcsókolta a nyakát,

végignyalta a füléig, megharapta, ott csüngött a nyakán, megfogta a mellét, lágyan megmarkolta, morzsolgatta, szép, feszes melle volt, közben meg magához szorította. Tizenöt percenként elment a vécére, ott a homlokát a hideg csempének támasztotta, terpeszbe állt, elolvasta a sok grafitit, majd utána beszámolt a barátjának róla, hogy mennyire szellemesebbek, mint a ZGY-ben. Visszafelé a földet, a székeket nézte, egy kicsit belekapaszkodott az asztalokba, mosolygott, végig egyenesen ment, s megpróbált bekapcsolódni a beszélgetésbe. Milyen illat ez, kérdezte, Otília elővette a kis dezodort a Kookai feliratú műbőr táskájából, valamilyen magyar neve volt a dezodornak, rajta volt a felirat, magyar termék, csak kis, eldugott közértekben lehetett ilyeneket kapni, Attila megszagolta, és mondta, hogy finom, Otília is megszagolta, s azt mondta, ja, egész este egy kicsit sem mosolygott. Most is itt volt a sál, szobájában éjszaka még sokáig szagolgatta, arcához dörzsölte, utána nejlonzacskába gyömöszölte, hermetikusan elzárta, és feldobta a szekrénybe. Otília –, mondta Árpinak, láttam már valahol, szerintem a Szendvicsesnél dolgozik a Deák téren, a Csirkés mellett, ott szolgál ki rezzenéstelen arccal. Biztos kezet sem mos a pisilés után a kis punk csaj, csak úgy puncis kézzel készíti a kis szendvicseket. Mindenből vizsgázik a Pesti tanodában, ismételte meg, és szívesen evett volna most egy kis ízletes szendvicset, amit el is mondott Árpinak. Mostanában Baudliard-t olvasok, mondta Árpi. Ez hogy jutott eszedbe? Úgy, válaszolta Árpi, hogy Baudliard olyan, mint egy kaviáros szendvics. Ja, mondta Attila, erre még nem is gondoltam. Az ember tudja, hogy finom –, folytatta Árpi, de a következő kajálásig elfelejti, hogy mennyire. Amikor beleharap egy ilyen szendvicsbe, nagy ízpompával találkozik, s a harmadik-negyedik falatnál jelennek meg az újabb árnyalatok, újra meg újra felismeri őket, csak annyit jegyzett meg, hogy furcsa az íze, de erről újra meg újra be kell bizonyosodni. Na ilyen Baudliard is, folytatta, amikor elkezdem olvasni, mindig újra meg újra felfedezem a gondolkodásmódját, hogy mennyire máshogy nézi, szemléli a dolgokat, újra meg újra rácsodálkozom. Ja, mondta Attila. Meg kell szokni ezt a gondolkodásmódot, hogy a fülünket a fejünkön körbenyúlva vakarjuk.

Kérsz teát, kérdezte Attila. Én még iszonyú szomjas vagyok a tegnapi után. Beledobok egy T-bag-et a forró vízbe, jó? Én már nem kérek, válaszolta Árpi. Tudod, hogy mit szoktak a melegek játszani Amerikában? Na mit – kérdezte Árpi. Az egyik meztelenül fekvőtámaszokat

nyom, a másik meg fekszik alatta tátott szájjal, és mindig bekapja a herezacskóját. T-bag-ezés, úgy hívják. Biztos nem kérsz teát, pedig van gyümölcsös is, igazi gyümölcsdarabokkal, meg fekete tea is, filteres, és gyorsan készen van.

Tudod, mit olvastam múltkor az Interneten? Tele van az egész jó anyagokkal, stuffokkal, szerintem bármit meg lehet találni rajta, még a T-bag-ezést is, ha gondolod, rákereshetünk. Mit, kérdezte Árpi. Attila kinézett az ablakon. Mit olvastál az Interneten, kérdezte Árpi. Ja, mondta Attila, bocs, egy kicsit elkalandoztam, tök furcsa, hogy itt vagy, hát azt, hogyha egy madzagot kötsz a nyakadra, amíg nézegeted a pornóképeket, akkor sokkal kevesebb vér jut a fejedbe. – Nem is kell akkor gondolkozni – mondta Árpi. – Ja, de azért egy kicsit mégis tudsz, hisz azokat a képeket kéred le, amelyek érdekelnek, és ha véletlenül valami gyermekpornó jön le, akkor még van annyi erőd, vagy becsületed, hogy onnan továbblépj – mondta Attila. Na, de hadd fejezzem be, és akkor több vér jut a farkadba, és sokkal jobban élvezed a dolgot. Jó, nem? Jó – mondta Árpi.

Figyelj, mindjárt mutatok néhány képet, vannak ám jók is. Kurva lassú ilyenkor a hálózat, mindenki csak tölti le a szexképeket. Már percek óta próbálom letölteni a site-okat, de csak nem jönnek be. Nekem mennem kell, mondta Árpi, és szedelőzködni kezdett. Akkor holnap eljössz te hozzám? Ja, mondta Attila, és beáztatta a filtert a forró vízbe. Nem érdemes sokáig benne tartani, mert megkeseredik – mondta. Igazi orosz fekete tea, én nagyon szeretem. Biztos nem kérsz, teszek bele citromot, meg mindent, ha akarod, gyűjthatok gyertyákat is, vagy csinálhatunk valami kaját, főzünk valamit, és egy jót beszélgetünk, akkor meg elmegyünk a városba, szerzünk valami jó kis anyagot, azt elszívjuk, és eszünk rá baklavát. Na, most mit szólsz hozzá, gyere, jó lesz? Hát lehet, de még nem biztos, majd még meggondolom – mondta Árpi. Attila hanyatt feküdt az ágyra, lábát pedig az ágy mellett tartotta a levegőben, mert nem vette le a cipőjét. Na figyelj, inkább mondd azt, hogy nem, mert utálok, ha valaki azt mondja, talán, mert az úgyis nem, csak sokkal idegesítőbb. Na figyelj, dönts el most, jó? Én addig elkészítem a teát. Akkor nem jövök, mondta Árpi. Jó, mondta Attila. Figyelj, kapcsold le azt a neont, mert nagyon világít a szemembe, inkább húzd el a függönyt, oké, és többé nem ugráltatlak. Kösz.

Árpi az ajtóban álldogált egy darabig, majd utána azt mondta, elmegy, de Attila addig már kiment a konyhába. Ja, ja, szólt vissza. Figyelj, tudod, mit láttam a múltkor? Amikor jöttem haza a Móriczról, láttam egy víziót, tortaszeletet, ahogy beáll egy bagolyba. Egy nagy, huhogós bagoly volt, mint a Twin Peaks-ben. Le is rajzoltam, itt van valahol –, szólt vissza Attila a konyhából. Amikor visszajött, nyomott egy reload-ot, mert a tegnapi képek jöttek le egy ingyenes site-ról, és iszogatta a teáját. Megint kiment a konyhába, sokat kotorászott a hűtőben, elővett egy nagy darab sonkát, kenyeret, majonézt, behozta őket az asztalra, és mind több Navigator Window-t nyitott meg. Amíg lejöttek a site-ok, vágott magának néhány vastag szelet kenyeret, majd nekilátott a sonkának, abból már sokkal vékonyabbakat szelt le, közben meg váltogatta a Navigatorokat, persze bal kézzel. Megkente a kenyereket majonézzel, majd utána rátette a sonkát is. – Mennyi cukrot kérsz bele? – kérdezte, majd körbejárta a házat. Árpi! – mondta, de senki sem válaszolt. Odament az ajtóhoz, bezárta, a kulcsot pedig elfordítva hagyta a zárban. Lassan lejött a sok kép, ő addig megette a szendvicseket, majd a morzsákat a kezébe söpörte, és teli szájjal kivitte őket a konyhába. Amikor visszajött, egy ideig kotorászott a szekrényben, kiment a fürdőbe, és hozott egy csomag papírsebkendőt meg egy cipőfűzőt, hátradólt a székében, bal kézzel váltogatta az ablakokat, kigombolta a sliccét, és lassan a cipőfűzőt a nyaka köré kötötte, majd közelebb hajolt a képernyőhöz, és csak azt nézte, időnként rákattintott a linkekre.

A T-bag 1. befejezése

Ezeket már mind láttam, mondta, hogy nem tudják frissíteni a mocskok, azt hiszik, minden kép egyforma? Rákattintott a lesbikusokra és hátradólt. Ezt valahogy szeretem, magyarázta az éjszaka a barátjának. Van benne valami szép, valami filozófiai mélység, mert a női test, ugye, hát az szép, és hogyha két nő ilyet csinál, azt jó nézni, s inkább vonzó mint visszataszító, nem gondolod. Van benne valami nagyon nemes, mint a gyönyörű lovakban. De viszont a férfi homoszexualitás, hát az csak egyszerűen undorító és ocsmány. Hogy két férfi egymással bármit is kezdjen, az nálam kizárt. Ne is nyúljanak hozzám. Van egy szlovén

barátom, az amikor meglát, átölel és szájon csókol a felesége előtt. Nekem ez undorító. Hát az, mondta a barátja.

Lejöttek a képek, a sok nő meztelenül egymás hegyén-hátán, mindenféle pózban, Attila pedig odaszaladt az ajtóhoz és leellenőrizte. Egy jó ideig nézegette a képeket, böngészett köztük, néhányat el is mentett a saját gyűjteményébe, melyre annyira büszke volt, majd újra felpattant, felállt a székre, és elővette a sálát a szekrényből. Nem tudta kinyitni a csomót, amit kötött rá, ezért letépte róla gyorsan a nejlont, és a nyaka köré kötötte a sálát, jól megszorította. Fekete, vékony pamutsál volt, egyáltalán nem szúrta a nyakát, és még benne volt a nő illata. Otilia, mondta, óh Otilia, teljesen jó – és gyorsan újabb képeket kért le. Lassan jöttek le, s így visszahívta az előzőeket. – Kurva hálózat, mondta. – Iszonyúan sok időt el lehet tölteni a gép előtt, mesélte délután az Árpinak. – Igen, tudom, mondta az. Hadd nézzem meg néhány politikai párt home paget az Interneten. Oké, mondta Attila. Árpi megnézegette az MDF-t, SZDSZ-t, MSZP-t, rákattintott a kongresszusokra és egyes képviselők önéletrajzára, bejött az összes embléma, portré, fotó, a pártprogramok, és Árpi ezért nagyon dicsérte az Internetet. Kurva jó, mondta. Van-e véletlenül egy tipped, kire kéne szavazni az idén, kérdezte hirtelenül halkán. Ja, mondta Attila, valami rave party-ra, azok kormányoznának a legjobban.

Tetű háló, mondta, és megnyitotta a Netscape sache-t. Na, itt lesznek ám képek, mondta. Egy ideig jöttek is a pornók, Attila hátradőlt, letolta a nadrágját a bokájára, és a gatyájába nyúlt. A kurva életbe, mondta hirtelen, hát nem lecashelte a sok kurva politikust is! Folyamatosan csak kattingatott, két pornókép között az Árpi képei jelentek meg. A fenébe, mondta Attila, és megnyitotta a magánképtárát. Mind gyorsabban váltogatta a képeket, és a sál mind jobban szorította. De jó, mondta, kurva jó, és már alig figyelt a képekre, mert szédült, hú, de jó, a sál teljesen elszorította a nyakát, Attila lefordult a székről és megfulladt.

A T-bag 2. befejezése

Hú, mondta Attila, kényelembe helyezte magát, és csak az ALT+TAB-ot nyomogatta bal kézzel. Teljesen kigombolta a sliccét, szétterpesztette a lábát, lejjebb csúszott a széken, majd hirtelen fölkel,

és leellenőrizte az ajtót, lassan tipegett odáig, mert a nadrágja lecsúszott a bokájára, nézett az ablak felé, látja-e valaki, mert az Árpi elhúzta a függönyt. Néhány képet elmentett a favoritesba, majd begépelte a többi password-öt is, így hozzáfért a tagoknak szánt képekhez is. Egy ideig nézegette őket.

– Otília, mondta halkán, majd kivette kezét a gatyájából, és nem nézett többé a képernyőre. Odatipegett a szekrényéhez, felállt egy székre, és megtalálta a sálát a legfelső polcon a nejlonban, ahová még az éjszaka tette. Az arcába nyomta, és mélyen beleszagolt. Még mindig megvolt az illata, benne volt a nőnek az alakja, a bőre, a tapintása. Rágyújtott egy füves cigire, jó mélyen letüdözte, bent tartotta a füstöt, ameddig csak tudta, hátradőlt, vigyázott, nehogy lehulljon a hamu. A kurva életbe – mondta Attila egy idő múlva, és megnyomta a Shutdown-t. A gép bezárta az összes futó programot és kikapcsolt. – Otília – mondta, leoldotta a cipőfűzőt a nyakáról, és begombolta a nadrágját. Körbenézett a szobában, az asztalra akart támaszkodni, de alig érte el, sokáig nyúlt utána, míg végre rátámaszkodhatott. Meglátta a nőt az ajtóban, nem volt rajta a sapkája, hanem most rövid, szőke haja volt, a szája, szeme erősen ki volt festve. Odasietett hozzá, letérdelt előtte, átölelte a nő térdét, szorosán belekapaszkodott, csókolgatta a lábfejét. – Otília – mondta. Megfogta a nő kezét és simogatta. Lepakcsolta a villanyt, és tovább csókolgatta a nőt.

Reggelre begörccsölt a lába, egy ideig ütögette, megfeszítette, majd amikor magához tért, fölpattant az ágyból, odament a nadrágjához, és átkutatta, és a hátsó zsebben megtalálta a papírt. Fogat mosott, lezuhanyozott, jól beszappanozta közben az arcát és a kezét. Felvette a fekete farmerjét, és egy Supermanes T-shirtöt vett elő a szekrényből. Felemelte a telefont, elővette a papírt, megnézte a telefonszámot, egy kicsit gyűrögette, beült a fotelba, elegyengette magán a pólót, és hátradőlve tárcsázott. Egy ideig kicsöngött, majd amikor Otília anyja felvette a kagylót, Attila hirtelen előredőlt. – Halló – szólt belevágva a nő szavába. – Kezét csókolom, Attila vagyok, a Pesti tanodából – mondta –, és Otíliát keresem. Mindjárt szólok neki, de várnia kell egy kicsit – mondta az anyja. – Oké – válaszolta Attila, és várt egy kicsit.